"OCZY NIEBA" ALMONDA

„Oczy nieba” Davida Almonda w reż. Andrzeja Jakubasa to spektakl przygotowywany w ramach autorskiego cyklu dyrektor Ewy Pilawskiej – „Dziecko w sytuacji”. Przedstawienia realizowane w ramach projektu za pomocą współczesnej literatury dziecięcej najbardziej uznanych autorów, poruszają kwestie ważne dla najmłodszych, z którymi ci nie zawsze potrafią sobie poradzić (samotność, wykluczenie z grupy rówieśniczej, choroba i śmierć najbliższych, depresja, rozwód rodziców). Spektakle mają na celu pokazać dzieciom, że nie są sami ze swoimi kłopotami, zachęcają do otwartości i rozmowy, pokazują, że każdą przeciwność można pokonać.

Sztukę „Oczy nieba" Davida Almonda odbierać można na wielu poziomach. Z jednej strony spektakl odczytywać można dosłownie, a z drugiej intuicyjnie i metaforycznie. Tak samo jak fabuła istotna jest tutaj atmosfera, w której rozgrywa się akcja. Przedstawienie niesie wypowiedziane przez bohaterów przesłanie o potrzebie miłości, o tęsknocie za matką, rodziną i poczuciem bezpieczeństwa.

„Mama” to pierwsze słowo, które wypowiadamy w życiu i podobno ostatnie, które mamy na ustach, odchodząc. To pierwsza osoba, którą poznajemy jeszcze zanim przyjdziemy na świat. Będąc w jej łonie, to jej ciepło daje nam poczucie bezpieczeństwa. Dlatego w dorosłym życiu często podświadomie staramy się powrócić do tego stanu. Miejsca, gdzie czuliśmy się najbezpieczniej. Choć w życiu każdego z nas nastaje okres, gdy nie chcemy jej słuchać i uważamy, że wiemy lepiej, to niezależnie od tego, ile mamy lat, w jej objęciach czujemy się najpewniej. Dlatego w trudnych chwilach pierwsze kroki kierujemy do niej. Nieważne, czy naprawdę czy tylko w myślach. I choć często nie chcemy się do tego przyznać, dobrze wiemy, że prawdziwe jest powiedzenie, że „nie ma jak u mamy”. Bo nawet jeśli byliśmy z nią związani tylko pępowiną, łączy nas z nią metafizyczna więź. A co jeśli nie możemy się do niej zwrócić o pomoc w trudnej sytuacji i pozostaje nam jedynie mgliste wspomnienie jej osoby? Jak wtedy poradzić sobie z przeciwnościami? Jak walczyć o siebie?

Sztuka Davida Almonda to szalona opowieść o przyjaźni i wolności. Ale również (a może przede wszystkim) o potędze wyobraźni, która pozwala nam pokonać najstraszniejsze nawet potwory, zarówno te ukrywające się na bagnach, jak i te, które nosimy w sobie.

Przekład: Elżbieta Woźniak

Reżyseria: Andrzej Jakubas

Scenografia: Wojciech Stefaniak

Oprawa muzyczna: Paweł Jabłoński

Choreografia: Jarosław Staniek

Występują: Marta Jarczewska, Małgorzata Goździk, Jakub Firewicz, Andrzej Jakubas, Patryk Palusiński, Arkadiusz Wójcik